

Siina, Sanelma ja Keski-Suomen ihmeet

Avaruudesta laskeutui suuri alus Keski-Suomen maalle ja aluksesta astui ulos kaksi omituisinta ihmisenkaltaista olentoa.

”Olipa kyyti” huudahti Siina, hänellä oli punaiset pallomaiset pitkät sarvet, violetti iho, lonkeromainen sinipinkki tukka ja punainen mekonkaltainen puku. ”Niinpä”, Sanelma totesi, hän näytti melkein Siinan kaksoisolennonalta, mutta hänellä oli vain kaikki mikä Siinalla oli punaista, niin vihreää. ”Täällä on joku kyltti”, Siina sanoi tutkittuaan maisemaa. ”Jy-väs-ky-lä”, Sanelma tavasi. ”Mikäs se semmoinen on?” Siina ihmetteli. ”En tiedä, mutta otetaan siitä selvää!” Sanelma huudahti ja he lähtivät kävelemään kuusien ja järvien ohi.

Sisarusten edessä kohosi suuri valtava torni. ”Anteeksi”, Sanelma pysäytti yhden ihmisen tahmaisilla käsillään. ”Osaatko kertoa, mikä tämä on?” Sanelma ei saanut vastausta. Onneksi he löysivät kyltin, jossa luki ”Harjun näkötorni” ja he päättivät suunnata sisälle ja kiipesivät suureen torniin. Ylhäältä kohosi kaunis maisema. Näkyi järviä, metsiä, mäkihyppytorni, suuria taloja ja kauniita asuinpaikkoja. ”Onpa tämä Jyväskylä kaunis paikka”, Siina huokaisi ja niin he ryntäsivät riemuissaan tutkimaan lisää Keski-Suomen ihmeitä.

”Olen kuullut ihmisten puhuvan jostain halloween naamiaisista ja satamasta, mennäänkö etsimään ne?” Sanelma kysyi ja niin he hyppäsivät vihreään bussiin ja heidät onneksi potkittiin pihalle juuri Lutakon kohdalla. Lutakossa väkiryysis vei heidät kohti paviljonkia, jossa naamiaiset pidettiin ja he voittivat pukukilpailun ja saivat palkinnoksi pääsyliput uimahalliin Aalto Alvariin. Sitten juhlat olivatkin ohi ja ilta oli saapunut. He seisoivat satamassa ja päättivät suunnata kohti valonkaupunkia. Se oli kaunis ja ihmeellinen näky. Monia vilkkuvia ja kauniita valoja heijastui vasten suurta ylvästä kirkkoa. ”Onpa kaunista, mutta minua väsyttää”, Sanelma ilmoitti ja he menivät alukselleen nukkumaan.

Seuraavana aamuna sisarukset jatkoivat matkaa uimahalliin. Polskiminen vedessä oli heistä hauskaa. ”Harmi, että osa altaista oli remontissa, mutta oli silti hauskaa”, Siina totesi.

”Matti Nykäsen patsas, niin tässä lukee” Sanelma sanoi ja he ihailivat kaunista muistomerkkiä tovin, kunnes Siina kysyi: ”Pitäisikö tutkia tämän Keski-Suomen muitakin kaupunkeja?” Ja niin he lähtivät kohti Toivakkaa. ”No mikäs tässä Toivakan upeaa kirkkoa ihailmassa”, Sanelma totesi ja niin he jatkoivat matkaa. He kävivät Keuruulla, Viitasaarella, Muuramessa, Hankasalmella, Jämsässä, Kivijärvellä, Laukaassa ja monessa muussa paikassa, kunnes oli aika jättää Keski-Suomi taakse ja palata kotiin. Kun alus oli ilmassa he näkivät vielä suuren Päijänne järven, kunnes he katosivat pilvien sekaan, mutta vaikka he lähtivätkin he muistavat aina tuon ihmeellisen paikan, nimittäin Keski-Suomen.

Kirjoittaja: Seela Hirviniemi, Lohikosken koulu 6lk